1965

3e Kennedymars Sittard 24 april

Er begonnen 98 heren en 41 dames aan de tocht.
De tocht volbrachten 67 heren en 24 dames.

Frits (18 jr.) en **Hans** (12 jr.) kwamen na 15:30 uur binnen als 17 en 18e.

PROGRAMMA

80 km

3e KENNEDY-MARS

SITTARD

24 APRIL 1965

Voorzitter: A.v.d.Loo
Sekretaris: H.v.Geenen
Propaganda-chef: J.Olejniczak
Chef-route: F.Jansen
Techn.medew.:T.Jonker

De 3e Kennedy-marg te Sittard

Januari 1963. President Kennedy houdt een van zijn briljante redevoeringen, waarin de volgende passage voorkomt:
'I think most american people so weaken they can't walk, for example, fifty miles within twenty hours.'
De amerikaanse jeugd neemt 't niet. Naar cubollige buroprofeten niet gehoord worden, wordt op de inspirerende woorden van de president spontaan gereageerd. Jonge mensen beginnen overal in de States te lopen. Deze sportieve prestatie wordt ook een daadkrachtige solidariteitsbetuiging aan de president in zijn strijd tegen vastgeroeste opvattingen. De nederlandse jeugd blijft niet achter. Op 20 april lopen ook in Sittard enkele entoesiastelingen hun eigen Kennedy-mars: zeven jongens, drie meisjes.
In Dallas, bolwerk van konservatisme, betaalt de president van de jeugd zijn vooruitstrevendheid met de dood. Op 22 november 1963. Zijn strijd gaat door; ook de Kennedymars blijft bestaan, wordt in Sittard zelfs een traditie. Voor de derde Sittardse Kennedy-mars, 24 april 1965, is de belangstelling groot. Behalve dat de lopers een sportieve prestatie leveren, stellen ze zich ook opnieuw achter een groot man, ze steunen zijn idealen door zijn tachtig kilometer te lopen. Ze verklaren zich ook solidair met allen voor wie hij opkwam. Kort geleden liepen de negers in de U.S.A. een vrijheidsmars van Selma naar Montgomery. Die was tachtig kilometer lang.

INTERVIEW MET HODIAMONT

INTERNATIONAAL BEKEND LANGE-AFSTANDLOPER

door J. Olejniczak.

Mát Hodiamont (34, woont in Hocholtz, Heiweg 183) en ik tussen prijzenkasten en plakboeken.
Ik: U loopt, geloof ik, bij voorkeur lange afstanden.
H : Ja, dat is zo. Vroeger ook wel korte, maar dat was me al gauw niet zwaar genoeg meer. Sinds een jaar of vijf doe ik ook aan snelwandelen, dat is weer een sport op zich.
Ik: Hebt U daar al veel in bereikt?
H : Nou ja, daar heb je bv. die 100-miles race in Engeland, 160 kilometer snelwandelen, non-stop, als je stil staat lig je eruit. Daar doen de grootste cracks ter wereld aan mee. Vorig jaar ben ik er vijfde geworden, ik liep het binnen de twintig uur. Nu ben ik lid van de Centurion-broederschap. De man die het leven at centurion is, is de voorzitter. Dat is nu nummer 6, dat ben jij, dus het zal nog wel even duren eer ik aan de beurt kom.

Ik: Ik heb U ook op de televisie gezien bij 'Parijs-Amsterdam'.
H : Ja, dat was een'gewone' tocht, maar toch niet mis. Van te voren is er een heel zware selectie geweest. We hebben een paar lang getraind, na elke training belde de organisatoren de lui op die erbij waren geweest, dan vroegen ze: hoe heeft die en die gelopen? Die 525 kilometer hebben we in zeven dagen gelopen. De eerste dag al 103. Ik startte met een open niet, daar kon je een vinger in leggen: maar verder heb ik nergens last van gehad.
Ik: Ook geen blaren? Was dat toeval of krijgt U die nooit?
H : Kwestie van geluk hebben. Ik heb er ook wel eens eentje gehad na tien kilometer trainen. Je kunt er wel iets tegen doen. Voeten insmeren met kamferspiritus, dikke sokken dragen die je eerst vol talkpoeder gegooid hebt. Als ik toevallig toch een blaar krijg, loop ik hem meestal kapot. Voetverzorging en zo doe ik zelf, niemand krijgt mijn voeten te zien.
Ik: (Rodiamont zit zware shag te roken) Ontzegt U zich veel om in konditie te blijven?
H : Neu, ik heb in Engeland een goeie raad gekregen van de Olympische kampioen. Doe gewoon wat je gewend bent, zei die. Anders krijg je net den morele klap doordat je van alles probeert te laten. Onder die 100-miles race heb ik twee pakjes alaska gerookt. De "bobby" in mijn volgwagen moest ze voor mij aansteken. De arme kerel rookte zelf niet. Na afloop zei hij dat hij het zwaarder had gehad dan ik.
Ik: U had het zo net over het moreel. Dat is natuurlijk ook erg belangrijk?
H : Ja zeker. Je concentreren op het doel, als het ware je erop instellen. Ik leef naar elke mars toe. Je moet trouwens ook met je hoofd lopen, anders kom je er nooit. En doorzetten hè, niet uitvallen, alleen als je gezondheid gevaar loopt, want die gaat boven alles. Dan kan het zelfs sportief zijn om uit te vallen. Maar anders kun je nog beter als allerlaatste binnenkomen. Ik zelf ben nog nooit uitgevallen.
Ik: Hoe staat het hier in Limburg eigenlijk met de wandelsport?
H : Och, wandelverenigingen genoeg, maar geen prestatietochten hè. Jullie Kennedy-mars is nog de enige Limburgse langeafstandloop. (boven de 59 km is lange afstand, weet je) Ik snap anders niet hoe het komt, misschien zijn de Limburgers niet hard genoeg.
Ik: (protest) We hebben grote belangstelling van de jeugd, juist de ongetrainden, die ook wel eens iets willen presteren.
H : Ja, dat is ook het charmante van jullie mars, dat spontane karakter. De grote handicap hier in Limburg is eigenlijk de organisatie. Die is er gewoon niet. Ik heb wel eens iets geprobeerd, maar ik kreeg niemand mee. Er komt ook wel veel bij kijken. De vent die Parijs-Amsterdam georganiseerd heeft is er half gek van geworden, zo'n werk was dat.
Ik: Lijkt U onze Kennedy-mars een zware tocht?
H : Ja. Voor mij wordt het de eerste lange mars van het seizoen. Als ik het gemiddelde niveau van de deelnemers bekijk - hoeveel zijn het er eigenlijk? - zowat honderd? - erg veel voor een lange afstand - nou, dan lijkt me de mars voor die wel zwaar.

Ik: Die vrij onervaren lopers, hebt U daar nog raadgevingen voor?

H: Altijd. Ga kalm weg, bepaal je eigen tempo. Niet naar anderen kijken, die zijn je gewoon negeren. Verder: niet veel drinken onderweg.... Ook niet eten. Fruit en zo in schijfjes gesneden, dat is het beste. Als je het maagje krijgt, ga dan langzaam lopen. Het gaat tenslotte om uitlopen, niet. het is toch een persoonlijke zaak. Ik vergeet niet dat het rond vijf uur het koudst van de hele nacht is. Loop dan maar in een trainingspak. Overhag kun je wel een korte broek aantrekken.
Is het dat zo ongeveer? Nou, tot 24 april dan. Ik kom wel naar Sittard lopen, van fietsen hou ik niet erg.
Hier heb je mijn inschrijfgeld ook, dat weinig is dat zeg, voor zo'n lange afstand vraag je eigenlijk wel een tientje.

Aan het einde linksaf en brug over. Nu direct tweede weg links in en daarna rechts. Nu doorlopen; aan de linkerkant ligt het eindpunt.
AFMELDEN EN SPELDJE IN ONTVANGST NEMEN!

Zondag 25 april om 20.00 uur

"BLISTERFROLIE"

Gezellige samenkomst bij Stephan Saals,
die steeds zijn spontane medewerking
heeft verleend,
in:
"TREFPUNT DE BAANDERT"
bij het Sittardia-stadion

Alle deelnemers en deelneemsters
worden verwacht!

Deze avond zal worden opgeluisterd door
een van Limburgs beste mechanische orkesten.